

פרושו קול נטי 56

מישיבת ועדת הכנסת ביום רביעי, ט"ו
מנחם-אב תשי"ב (6.8.52) בשעה 11.00

ב. מינוץ - סגן יו"ר הכנסת
ז. שפר - " " "

נ ו כ ה ו :

חברי הוועדה:

- ד. בר-רב-האי - היו"ר
- ז. אורי
- ב. אזניה
- ע. איכילוב
- י. בן-צבי
- י. בר-יהודה
- מ. וילנר
- ז. שברסקי
- י. כסה
- ק. כהנא
- ש. לורנץ
- ע. מימון
- מ. נורוק
- א. רוזאל-נאור
- א. סטופ
- א. הימלט
- ח. רובין
- פ. רוזן
- י. שמירא
- ר. צברי

מוזמנים:

- שר המשפטים ח. כהן
- ת. טובי
- מ. רוזטי - מזכיר הכנסת
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת.

ח ס ר ו :

- מ. אונא
- ש. גרידי
- סיעף אלדין אלזועבי
- צאלח חסן ח'ניפס

1. הצבעה בתלונת יו"ר הכנסת על התנהגותו של חבר הכנסת ת. טובי בישיבת הכנסת ביום 2.7.1952
2. הכרת הדחיפות בהצעה לסדר-היום של חברי הכנסת י. בר-יהודה, מ. יערי ות. טובי

הצבעה בעניין תלונת יו"ר הכנסת על התנהגותו של חבר הכנסת ת. טובי בישיבת הכנסת ביום 2.7.52

היו"ר ד. בר-רב-האי: כפי שהחלטנו אתמול אנך צריכים לקיים הצבעה בשאלה זו. אך לפני שניגש להצבעה ברצוני לקרוא בפניכם את המכתב הבא שקבלתי מחבר הכנסת ת. טובי:

"נודע לי היום בצהרים כי הבוקר התקיים בוועדת הכנסת דיון על "פרשת" הצעתי לסדר היום על החיפוש בערב אל סיבלי. לבירור זה אני לא הוזמנתי ורק היום בצהרים בשעה 12.00 קבלתי מלשכת המודיעין מכתב הזמנה מתאריך 4 לה.ז.

אני מודה על קיום הבירור בלא התפתותי אשר כב' היו"ר היה צריך לדאוג לו. דיון זה היה בלתי חוקי, על כן אני מבקש לקיימו מחדש בהסתתפותי!"

מן הצד העובדתי עלי לציין שהזמנות לישיבת הוועדה נשלחו לכל חברי הוועדה, וגם לחבר סיעתו של חבר הכנסת טובי, הוא חבר הכנסת וילנר. עוד ביום שני שלחתי מכתב הזמנה לחבר הכנסת טובי, והוא נמסר ללשכת המודיעין. לכן, מבחינה פורמלית, אנו נהגנו בסדר, אך לפני משורת הדין, אני מציע שניתן לו להגיד אה דברו בעניין זה, ורק אחר-כך נצביע.

מ. וילנר: אני מצטער מאד, שמסיבות בריאות לא יכולתי להשתתף אתמול בישיבה; גם היום לא יכולתי לבוא אך באתי מכיון שאני אחד הנאשמים, ולא יתכן לקבל החלטה ולדון שלא בנוכחות הנאשמים.

חבר הכנסת תופיק טובי הוא חבר כנסת ולא חבר ועדה זו. אני קבלתי הזמנה לישיבת הוועדה כחבר הוועדה, אך אני לא התקשרתי עם חברי סיעתי ולא מסרתי להם שעניין זה עומד כסעיף ראשון בסדר-היום של הוועדה. אני גם אינני צריך להיות שליח של הכנסת והייתי בטוח שאם הוחלט לדון בעניין, תשלה הזמנה לחבר הכנסת טובי, כדי שהוא יודע על-כך.

שנית, חבר הכנסת טובי הוזמן פעם לישיבת הוועדה. הוא בא וישב כאן משך כל הישיבה ואתם לא הגעתם לבירור שאלתו. לכן, אינכם יכולים לטעון שהיה כאן רצון רע מצדו וכונה לא להשתתף בישיבה. ולא יתכן, בשעה שהתקנון קובע שבירורים נגד חברי מוקיימים בנוכחותם, לקיים דיון שלא בנוכחותו של חבר הכנסת טובי, מבלי שהוא הוזמן לישיבה. (היו"ר: הוא בעצמו, במכתבו שקראתם כאן, מאשר שהוזמן לישיבה!).

שלישית, אני הגשתי בשם סיעתי, שתקבלונו: אחת, על התנהגות היושב-ראש ושניה, על התנהגות ראש הממשלה, באותה ישיבה ביום 2.7.52. לא יתכן להפריד בין שלושה דברים אלה, כי הם קשורים האחד בשני, והדיון בהם צריך להיות משותף. אתם אינכם יכולים לשלול את העובדה שיש לקיים דיון משותף ורק לאחר זאת אפשר יהיה להגיע לטיבכם.

על-כך, אני מציע לחדש את הדיון בנוכחותו של חבר הכנסת ת. טובי - היות והוא לא הוזמן כחוק. ז.א. ההזמנה לא הגיעה אלינו בזמן. שנית, אני מציע לדון על כל הדברים יחד, כי הם בהכרח קשורים אחד בשני.

הנו"ר ד. בר-רב-האי:

העובדות הן הפוכות מגלה שדיבור עליהן הבר
הכנסת וילנר. הוועדה אינה צריכה לבדוק
מהי הגישה ההזמנה לחבר הכנסת טובי. הוא עצמו אישר שההזמנה שהגיעה
אליו התמול היתה מרוס' ל.ח.ז., ז.א. יום שני, כאשר לפני כל ההנחות,
יש להניח שהבר הכנסת נמצא במקום. הוא הוזמן כחוק.

שנית, הדיון שהתקיים כאן אתמול הקיף את כל
הבעיות. יותר-על-כן, אינר שולל ממנו את זכותו להטביר לנו או עמדתו,
אם כי אנו רשאים, לפי החלטתנו מאתמול, לגשת היוב מייד להצבעות. אני
אומר, שמכיון שהוא טוען שההזמנה הגיעה אליו באיחור, אני מוכן,
בגבולות המתקבלים על הדעת, לתת לו אפשרות להשמיע את דעתו, ואחר-כך
ניגש להצבעות.

י. בר-יהודה:

אנחנו ראינו טפנוגרמה שבה יש נקודות, ואנו
דנים על הנקודות האלו. אני רוצה שיתנו
לנו את אותו חלק של הטפנוגרמה שהוצא מהפרוטוקול.

הנו"ר ד. בר-רב-האי:

בקשתך היא בניגוד גמור להחלטתנו אתמול.
אנו החלטנו לא לקיים דיון נוסף היום, אלא,
לפי בקשת חבר הכנסת רוזן, דחינו אך ורק את ההצבעות להיום.

י. בר-יהודה:

לא הצעתי שום דיון. אני רק הצעתי, שלפני
ההצבעה, יניחו לפנינו את אותו חלק בטפנוגרמה
שלא יכולנו לראות ושעליו אנו דנים, ונצטרך להחליט. אני לא הייתי
באותה ישיבה ואני רשאי לדעת את הדבר הזה. י. בר-יהודה: אני רשאי לבקש
שהדבר הזה יהיה לפחות מונח לפני, לפני שאני מצביע.

הנו"ר ד. בר-רב-האי:

חבר הכנסת בר-יהודה היה צריך לדרוש את
הדבר הזה לפני הדיון, או הו"ך כדי דיון.
מאחר שהדיון נסתיים אתמול, אין מקום לבקשתו. י. בר-יהודה: אני
מציע שום דבר - אני רק מציע להניח לפני את הדברים האלה. זה עניינך
הפרטי. י. בר-יהודה: אין זה ענייני הפרטי. אתמול הלכתי לפני
סיום הדיון לישיבה אחרת, ועל-כן לא יכולתי לדעת שהדיון נסתיים.
הדיון נגמר. רק ההצבעה שרט בתקיימה. תרשו לי לראות את הדיון
כגמור ואתן רשות הדיבור לחבר הכנסת טובי. ת. טובי: אני מבקש לומר כמה
מלים לעצם העמדת הדברים).

י. בר-יהודה:

אני דורש חומר לפני ההצבעה - בלעדיו לא
אופל להצביע. אין דנים על דבר שאיש מכם
איננו יודע אותו.

י. שפירא:

אני מבקש רשות הדיבור לסדר.

אינני יודע אם יש לנו תקנון להנהלת ישיבות
ועדת הכנסת, אך הוא בודאי צריך להיות דומה לתקנון של הכנסת. אני לא
הייתי בישיבה אתמול וחבר הכנסת בר-יהודה לא היה בטוף הישיבה - אותן
הזכויות שיש לו, יש גם לי. אדם נכנס לאולם הכנסת ומצביע; אין הוא
מצביע אם מצפוננו אינו מרשה לו להצביע. אך אם הוא לא היה בישיבה אין
זה מעניין את אף אחד. אם הוא צריך להיות בשתי ועדות הסיעה שלו צריכה
לדאוג לכך שיהיה מישהו גם פה וגם שם.

אני מקבל את עמדתו של יו"ר הוועדה, שחבר
הכנסת ת. טובי, כתור איש הנוגע בדבר, צריך לקבל רשות הדיבור כדי לומר
מה שיש לו, לגופו של עניין. אך הוא אינו חבר הוועדה ואין הוא יכול
להביע דעה על אופן הנהלת הישיבות. אני מציע שהיושב-ראש ינהג כמי
שהוא רשאי לנהוג.

ה. רובין:

איני נכנס לפרטי עניין ההזמנה, אך ברור לי שכאשר אדם מופיע כנאשם, בכל פרוצדורה משפטית או חצי-משפטית, הריהו מוזמן כדין. אהמול לא בררתי את האגלה הזו, אך אהכרזונך לחזור על הדיון, עליך לטכור לו לפחות את תמצית הדיונים שהתנהלו כאן אהמול.

ע. איכילוב:

בישיבת ועדת הכנסת אהמול הובעו שתי דעות: האחת, של חבר הכנסת אזניה, שטען שהדיון ננגע רק לעניין אחד, לסעיף הראשון; והשני, שלי, שיש לדון על שלושה דברים יחד. בעניין זה לא סיכמה הישיבה דבר. (ב. אזניה: אני אמרתי ש אני מדבר על עניין אחד). נכון אמנם שההצבעה נדחתה לפי בקשתו של חבר הכנסת רוזן, אך יחד עם זאת, אותו דבר שהיה צריך להיות נתון. לשיקול דעתן של הסייעות, דהיינו, ההצעות השונות, לא נמסרו לחברי ועדת הכנסת. כל אחד דיבר והפיע דברים, אך הצעות מנוסחות לא הצענו ולא קבלנו. אני מציע למסור הצעות מנוסחות ולא להצביע היום, אלא בישיבה הבאה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

נכון שחבר הכנסת אזניה טען שיש להפריד בין הסעיפים; נכון שכל הדיון היה משותף; נכון שהוצעו הצעות לכל שלושת הסעיפים והן כולן נרשמו. לא יתכן, שההצבעה שהיתה צריכה להתקיים הבוקר, תקבל צורת דיון כזה.

מ. וילנר:

גם אני נאשמתי בדיוק כמו חבר הכנסת טובי.

ב. אזניה:

עליך לא דנו בכלל.

ה. רובין:

אינני מבין בכלל מדוע אין סיכום בעניין זה. אני חוזר על הצעתי הפורמלית, שבטרם שתנתן לחבר הכנסת טובי רשות הדיבור, ימסר לו תוכן הדיונים של אהמול.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

האם עלי להספך למרצה?

מ. וילנר:

אינני מבין כיצד אפשר היה להתחיל בדיון על תלונה, טרם שהמתלונן - חבר הכנסת או סיעה מסוימת - מסרו את פרטי התלונה. ייתכן שאתמול דיברו על הדברים האלה, אך מבחינה פורמלית לא ייתכן שיתחילו בדיון, טרם שמסרנו את התלונה. אני חוזר להצעה שהצעתי בתחילת הישיבה, לאחד את שלושת הדיונים. אם נתקיים כבר דיון באחד מן הסעיפים, הרי שיש לקיים דיון בשניים האחרים, ורק אחר-כך להצביע.

שנית, אני חוזר ואומר שגם אני נאשם, כי שמי גם-כן מופיע על הזמנה לישיבה זנאם יושב-ראש הכנסת רוצה לבטל את ההאשמה נגדי - עליו להודיע על-כך מעל במת הכנסת.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אנו נעמיד את ההצעות השונות לסדך להצבעה.

מ. וילנר:

הצעתי היא: היות ואהמול דנו בוועדת הכנסת רק בסעיף 1; היות וטיעת מק"י הגישה הצעה לסדר-היום על התנהגות יו"ר הכנסת בצל התנהגות ראש הממשלה בישיבת הכנסת ב-2.7.52; היות והדברים האלה קשורים האחד בשני, ועל מנת לאפשר את הדיון בשני סעיפים אלה, יש לאפשר למציעי ההצעה להסביר את עמדתם: הוועדה מחליטה לשמוע את דבריהם, להתחיל בדיון בסעיפים 2 ו-4 של סדר-היום ורק אחר-כך לגשת לקיכומים!

ה צ ב ע ה

ברוב קולות נדחתה הצעת מ. וילנר.

ח. רובין: אני מציע לאפשר לחבר הכנסת טובי לראות את תמצית הדיונים שנתקיימו אתמול.

ה צ ב ע ה

ברוב קולות נדחתה הצעת ח. רובין.

י. בר-יהודה: הצעתי היא, להמציא לחברי הוועדה את הדברים שלא תורגמו לעברית ולא הופיעו בסטנוגרמה.

ה צ ב ע ה

ברוב קולות נדחתה הצעת י. בר-יהודה.

מ. וילנר: יש להחליט על עוד הצעה. בהזמנה לישיבה הוזכר גם שמי. (י. כסה: אני מסיר את זה). חבר הכנסת כסה איננו יושב-ראש הכנסת.

היו"ר ד. בר-רב-האי: יושב-ראש ועדת הכנסת מודיע שלא היתה שום האשמה נגד חבר הכנסת וילנר ושמו נכנס בטעות להזמנה. אהה יכול לפרסם זאת בשמי.

מ. וילנר: בפרוטוקול של ישיבת הכנסת כתוב: "אני סוגר את ישיבת הכנסת ואני אזמין את חברי הכנסת תופיק טובי ווילנר לבירור בוועדת הכנסת". ואני, כאיש ציבור וכחבר כנסת אינני יכול להסכים לכך, שדברים כאלה יתבטלו כאן. על יושב-ראש הכנסת להודיע על-כך מעל במת הכנסת.

ת. טובי: לפני שבועיים קבלתי הזמנה להופיע בפני ועדת הכנסת על מנת לשמוע את הבירור בתלונת יושב-ראש הכנסת על התנהגותי והתנהגות חברי, חבר הכנסת וילנר. הזמנה זו נשלחה לי במכתב חתום על-ידי יושב-ראש הוועדה, ד. בר-רב-האי, 4-5 ימים לפני הישיבה. אני הופעת לישיבה זו וישיבתי שם עד תום הישיבה, על מנת לשמוע את התלונות על התנהגותי - אולם, סעיף זה לא הגיע לדיון באותה ישיבה. לאחר שיצאתי מן הישיבה ההיא חכיתי להזמנה נוספת לישיבת ועדת הכנסת, על מנת להיות נוכח בשעת הבירור, ומאז ועד אתמול לא הוזמנתי. אני לא ידעתי כלל שסעיף זה יעמוד לדיון בישיבת ועדת הכנסת אתמול. כאשר באתי לכנסת אתמול, מסרו לי בלשכת המודיעין שיש בשבילי מכתב, והמכתב היה מכתב ההזמנה לישיבה שנתקיימה כבר. מייד הגשתי ליושב-ראש הוועדה את המכתב, שעליו מסר לכם בתחילת הישיבה.

אין כאן כל מקום לטענה פורמאלית לא פורמאלית שאני הוזמנתי לישיבה ולא באתי. לפני שבועיים הוזמנתי כדין, אך הפעם צריך אתה, חבר הכנסת בר-רב-האי, היית לדאוג לכך שאני אקבל את ההזמנה לפני הישיבה ולא לאחר שנתקיימה כבר. (פ. רוזן: היית צריך להיות כאן ביום שני!). בדרך כלל, נשלחות הזמנות במקרים כאלה

ת. טובי:

ישר לחבר הכנסת, כדי שהוזמנה תגיע אליו בזמן. הוזמנה זו לא נשלחה בסדר ואני מבקש את חברי הוועדה לרשום לפנייהם שאני לא הוזמנתי לישיבה שבה נדון העניין שלי.

שנית, הוזמנתי אתמול להופיע לישיבה היום - ואני הופעתי. והנה, נדרש ממני להגיד דברי בקשר עם תלונה של יושב-ראש הכנסת על התנהגותי בתוך הכנסת. ובכן, אני לא שמעתי שום דבר על התלונה. כבוד יושב-ראש הכנסת הודיע במליאת הכנסת שהוא נועל את הישיבה לאור התנהגותם של חברי הכנסת תופיק טובי ומאיר וילנר שהוא יתבע אותם לבירור בוועדת הכנסת. יותר מזה לא שמעתי. עכשיו, אתם רוצים שאענה על עניין שאינני יודע עליו שום דבר. אינני יודע על מה מביא אותי כבוד יושב-ראש הכנסת לבירור בוועדת הכנסת - ועל-כן מה ההגיון שאגיד דברי? כיצד יכולים אתם לדרוש מאדם שיענה על האשמות שאינן ידועות לו? לא קבלתי את התלונה, לא שמעתי עליה, היא לא נמסרה לי בכתב. אינני יודע במה גרמה התנהגותי בכנסת לנעילת הישיבה, ומה היה בהתנהגותי בלתי-מתאים. לדעתי, התנהגתי כפי שצריך חבר כנסת להתנהג בכנסת. אם יש תלונה נגד מישהו בכנסת, הרי זו תלונה על ראש הממשלה וגם תלונה מצדנו על יושב-ראש הכנסת. אתם דורשים ממני לענות על דברים שאינני יודע אותם - זוהי שרירות לב; אתם דנים על אדם, מאשימים אותו, מבלי שתשמעו תחילה את דברי הנאשם. תקבלו החלטות מבלי לשמוע את דעתי, משום שאיני יכול לענות על דבר בלתי-ידוע לי. אם תחליטו - ותחליטו רק מתוך כוונה שרירותית, מתוך רצון להעניש חבר כנסת מסוים, להעניש אותו בכונה, תהיינה העובדות כאשר תהיינה - אין זה מעניין את אלה הדורשים לשמוע את תשובתי, ואני רואה בכך פגיעה בזכותו של חבר הכנסת, פגיעה בתקנון שוועדת הכנסת קבעה, פגיעה בכבוד הבית הזה, שלכל חבר בו יש זכויות אלמנטאריות שאינכם יכולים לשלול אותן ממנו.

אני פונה אליכם, וזוהי זכותי, - אינני מבקש חסד מחברי הוועדה - זוהי זכותי - אינני יכול לענות על תלונה לפני שאשמע אותה. עלי לדעת מה הן העובדות וההוכחות נגדי. אני מבקש מכם, תנו לי לראות את דברי יושב-ראש הכנסת, את התלונה שהוגשה נגדי. עלי לדעת מה היא התביעה, ועלי לדעת מה חושבים חברי הוועדה על עניין זה. זאת היא זכותי הטבעית, האלמנטארית ואינכם יכולים לשלול אותה ממני.

היור' ד. בר-רב-האי: דברי יושב-ראש הכנסת הושמעו בישיבת ועדת הכנסת לפני כמה שבועות. חבר הכנסת טובי ידע על-כך, ואילו היה מבקש לראות את הפרוטוקול היה מקבל אותו - הוא ידע שסעיף זה עומד בסדר-יומה של הוועדה.

ת. טובי: כאשר מגישים תלונה נגד חבר כנסת, יש להזמין לשמוע את התלונה.

י. שפירא: ברצוני להציע הצעה ולומר כמה משפטים להנמקתה. אני מציע לתת רשות הדיבור לחבר הכנסת תופיק טובי לגופו של עניין, ולפני זה, כדי לאפשר לו את הנאום, לקרוא כאן בישיבה, את נאומו של יושב-ראש הכנסת מהפרוטוקול. ואלה הם נימוקים: אני חושב שחבר הכנסת תופיק טובי לחינם מתקומם נגד הפרוצדורה. אני חושב שאדם שהוזמן לבירור - ואין זה בית-משפט (על-כל-פנים אי-אפשר לדרוש מאת הכנסת פרוצדורה יותר נכונה משל בית-המשפט) - צריך להתעניין מתי יתקיים הבירור. חבר כנסת צריך להמצא כאן שלושה ימים. בפרוצדורה משפטית אם מזמינים אדם לדין, חובתו להמצא במקום מיום ליום, משבוע לשבוע לאחר הישיבה הראשונה שאליה הוזמן, עד אשר הכירור נגמר. אין שולחים הזמנות לכל ישיבה של בית-המשפט, אלא רק לראשונה.

ועוד אוסיף: תוכן העניין לא זו בלבד שהיה ידוע

לחבר הכנסת...

י. שפירא:

לחבר הכנסת טובי, אלא שהיתה לו כל האפשרות לקרוא את נאומי של יושב-ראש הכנסת. ועם כל הכבוד לחבר הכנסת טובי, אני מפקפק בדבר שלא היה ידוע לו תוכן נאומו של יושב-ראש הכנסת. אך, יחד עם זאת, אני חושב שמוטלת עלינו חובה לנהוג לפני משורת הדין במקרים כאלה, ולברר זה מחייב אותנו לאפשר לחבר הכנסת טובי לנאום את נאומו ולפני זה לשמוע את דבריו של יושב-ראש הכנסת.

ה צ ב ע ה

ברוב קולות נתקבלה הצעת י. שפירא.

הי"ר ד. בר-רב-האי: לפני שאני קורא את הנאום, עלי לומר לכם, כי אני מתנגד לנוהג זה, המכניס אותנו לדרך בלתי-רצויה בעבודתנו.

(קורא את נאומו של יושב-ראש הכנסת בישיבת ועדת הכנסת מיום 2.7.52.)

א. רזיאל-נאור: אבקש רשות הדיבור לסדר.

הי"ר ד. בר-רב-האי: תקבלי רשות הדיבור בסוף הישיבה.

מ. וילנר: לאחר ששמענו את נאומו של יושב-ראש הכנסת, מתברר שיש האשמות גם נגדי.

נ. טובי: בראשית דברי עלי להעיר מלים מספר לדבריו של חבר הכנסת שפירא, שהציע לאפשר לי לשמוע את נאומו של יושב-ראש הכנסת, אף על פי שהוא בטוח שתוכנו ידוע לי. אני דוחה האשמה זו. אינני רוצה להשתמש במלים חריפות, אך אני רואה בדברים אלה אשמה כבדה נגדי. (י. שפירא: מדוע?) כי יוצא מדברים אלה, שאני בא ואומר את ההיפך מן האמת. (י. שפירא: לא התכוונתי לכך!) הדברים שהושמעו כאן, שמעתיים היום בפעם הראשונה, ואילו הייתי יודע את תוכנם, לא הייתי בא לכאן ושוען שזכותי היא לשמוע אותם. לא ידעתי את ההאשמות האלה וזאת לי הפעם הראשונה שאני שומע כתב האשמה ארוך כזה מטעם יושב-ראש הכנסת. לכן, אין זה הוגן לומר שאף-על-פי שידעתי אותם, אני בא ומציע הצעות כאילו יש ברצוני להפריע לעבודת ועדת הכנסת.

בכל כתב האשמה הארוך הזה, לא שמעתי שום דבר שיהיה מבוסס, קודם כל, על תקנון מסוים של הכנסת. כאשר באים ומאשימים חבר כנסת בהתנהגות בלתי-נכונה ובלתי-מתאימה, אומרים לו שהוא התנהג בניגוד לסעיף זה או אחר של התקנון. אך כאן אין שום דבר מסוג זה. אני דוחה טענות אלו, משום שהן אינן מבוססות על התקנון של הכנסת. אלו הן האשמות שיושב-ראש הכנסת יכול להביא אותן נגד כל חבר כנסת אחר - וכאן גם הופיע רשימה שלימה של חברי כנסת אחרים, שלפי דעתי נהגו בצורה הרבה יותר חמורה ממני, ושום תביעה לא הוגשה נגדם. פתאום מאשימים ותובעים דוקא את תופיק טובי, למרות שמה שהוא עשה, פחות חמור ממה שעשו חברים אחרים, שכבוד יושב-ראש הכנסת הזכיר אותם. היה מקרה של חבר הכנסת פלש, שהיושב-ראש היה צריך להתרות בו כמה פעמים ואחר-כך נאלץ היה לבקש ממנו לרדת מעל במת הכנסת; היה מקרה של חברת הכנסת רזיאל-נאור, שלפי התאור הזה, האשמות הן הרבה יותר חמורות משלי. (א. רזיאל-נאור: אני צריכה להיות תבלין לכל הדיסה הזאת? בקשתי רשות הדיבור לסדר, כדי שידע שאני אינני נימוק בשבילי!) לאור כל הדברים האלה, אינני רואה כל סיבה להביא דוקא את תופיק טובי לבירור בוועדת הכנסת.

לעצם האשמה שהוגשה על-ידי יושב-ראש הכנסת. אני הגשתי הצעה לסדר-היום על מקרה מסוים. בדברי עמתי על התנהגות

השלטונות...

השלטונות במקום זה, והצעתי שהדכב ישמש נושא לדיון בכנסת. אני ספרתי את העובדות והטחתי האשמות לגבי התנהגות זו. אין זו הפעם הראשונה שאני מטיח אשמות כאלה ועובדות כאלה. זוהי זכותי כחבר כנסת, ואין בשום פנים ואופן לוותר על זכות זו, אל-על-פי שאין זה נעים לשלטונות לשמוע אשמות אלה, למרות שאין הדבר נוח לראש הממשלה לשמוע אותן, ולמרות שאין זה נוח לכהן וכמה מחברי הכנסת. אך, לדעתי, אלו הן עובדות שכל עוד הכנסת לא בררה אותן, אין היא מקבוע אמה קבועה לגביהן, ואין אני יכול להפסיק להביאן לכנסת.

שנית, בטעת ניסוח הצעה לסדר-היום מביאים עוד כמה דוגמאות ממין הנושא של ההצעה לסדר-היום, על-מנת לחזק את ההצעה ואת התביעה לדיון. היות וכאן לא היה עניין של מקרה אחד בלבד, אלא שורה של מקרים של התנהגות השלטונות, שהכנסת צריכה לדון בהם, הבאתי כהדגמה את המקרה של כפר ערה, ועל הדברים האלה אמר לי יושב-ראש הכנסת שהיה הסכם שאין מדברים על נושא זה. שום הסכם לא היה. אנחנו הגשנו למליאת הכנסת הצעה לסדר היום בעניין ואדי ערה. אנו שמענו את ההודעה שוועדת החוץ והבטחון החליטה לברר את העניין, וכו' וכו' - הודעה זו אינה מחייבת את סיעתנו בשום דבר. אין הודעה זו מחייבת אותי כחבר הכנסת, ואני רשאי להביא את הדבר הזה או לא להביאו. זכותה של נשיאות הכנסת להחליט כפי שהיא החליטה. אני יכול לערער על החלטה זו בפני ועדת הכנסת, אך החלטה זו אינה אומרת שאסור לי להגיד במליאת הכנסת מלה אחת כדוגמא לדבר אחר שאני מביא. ומה אמרתי שם? אני לא ספרתי את כל המקרה; לא ספרתי את כל העובדות; אמרתי שהמקרה של ואדי ערה מוכיח שאין זה עניין של מקרה ועל-כן על הכנסת להתערב בעניינים אלה. יושב-ראש הכנסת לא אמר דבר אחרי זה, אלא רק לאחר שראש הממשלה התערב, ולא על עניין ואדי ערה, אלא על עניין התנהגות הצבא, התנהגות היחידה במקום הזה שאני דברתי עליו, בערב אל שיכלי. רק לאחר שראש הממשלה התערב, ואמר שזו השמעה, והוסיף עוד מלים "נעימות ויפות" כהנה וכהנה, רק אז התערב יושב-ראש הכנסת, רק אז הוא העיר לי שאיני צריך לדבר על דברים שאינם עומדים בסדר-היום. אמרתי לו שאינני מדבר על זה, אלא אני מביא זאת רק כהדגמה. מיד הפסקתי ועברתי לעצם העניין שאני דברתי עליו ולא יצאתי מגדר המקובל בהגשת הצעות לסדר-היום.

זוהי עובדה שחברי הוועדה צריכים לדעת אותה, ואני מבקש שיביאו לי את נאומי בערבית, ויבדקו אותו ויראו אם יצאתי מגדר המקובל בהגשת הצעות לסדר-היום או לא. אין כל מקום לטענה שדברתי על נושאים שאינם עומדים לסדר-היום. אין זו טענה מוצדקת, ואין היא יכולה לשמש אשמה נגדי בפני ועדת הכנסת, היות והדבר הזה מצריך הוכחות וכל זמן שחברי ועדת הכנסת לא ראו את נאומי ולא ראו שחור על גבי לבן, מה נאמר בו, אין הם יכולים לפסוק הלכה.

אשר לטענה שעברתי על הזמן המוקצה לי: נכון שכבוד יושב-ראש הכנסת העיר לי על זמני; אני עניתי לו שלפי שעוני יש לי עוד שני רגעים; הוא הסכים וביקש ממני לדבר יותר מהר. אני המסכתי לדבר והתחילו הצעקות מספסלי מפא"י; הם התחילו להפריע לי ודרשו שאדם מן הבמה, ורק אז אמר יושב-ראש הכנסת שעלי לרדת מן הבמה. ורק לאחר שתי מלים, לאחר הערת היושב-ראש, גמרתי את נאומי. וכאן יש לי טענות ליושב-ראש הכנסת. התקנון קובע שכאשר יושב-ראש הכנסת חושב שהבר כנסת אינו מדבר לעניין, ומתנהג בצורה בלתי-נכונה, עליו להזכיר לו פעם אחת, פעם שניה ורק אז לצוות עליו לרדת מעל הבמה. כבוד היושב-ראש פסח על כל האזהרות הקודמות, ואם תבדקו את הפרוטוקול, תווכחו שיושב-ראש הכנסת לא נתן לי שום אזהרה. הוא אמר לי: "חבר הכנסת תופיק טובי, תפסיק, תרד מעל הבמה". ועשיתי את זה. עשיתי את זה מפני שגמרתי את נאומי וגם מפני שרציתי להיות ממשומע ליושב-ראש, אף-על-פי שידעתי שאין הוא צודק באזהרתו זו. ואני ירדתי מעל הבמה בלזוזי של קריאות ביניים מספסלי מפא"י ומשולחן הממשלה, בצורה שעוד לא היתה בכנסת. אם חברי הכנסת שישבו באותה ישיבה יזכרו קצת את העובדות, הם יזכרו שכאשר ירדתי מעל הבמה, לאחר פקודת היושב-ראש, עמד ליד זממה חבר הכנסת לביא, והוא התנפל עלי בצורה כזו, שהיא צריכה לשמש הנושא לבירור כאן ולא התנהגותי אני, שלפי כל העובדות התנהגתי בסדר גמור, ואין ליושב-ראש

ת. טובי:

הכנסת שום טענה נגדי. אם חבר הכנסת לביא מרשה לעצמו להרים יד על חבר כנסת אחר, עלי, אין מקום לטענות מגדי. תוכלו לשאול את מזכיר הכנסת, מר רוזסי ואת ראש הסדרניט שרצו למנוע מקרה בלתי-נעים. אני מבקש שהם יעידו על עובדה זו שהיתה שם. אני מבקש שתביאו את כל העיונים שיצאו למחרת היום ותקראו בהם את תאור הדברים, תאור של אנשים, שבדעותיהם אין הם ניטרים לגבינו, אך במקרה זה תארו את העובדה כפי שהיתה. בכל העיונות היה מדובר על-כך כיצד חבר הכנסת לביא הביא יד על חבר הכנסת ת. טובי (הי'ר ד. בר-רב-האי: אם תוגש תלונה נגדו - נברר אותה). זוהי ההתנהגות שהוועדה צריכה לברר אותה. זוהי התנהגות שעוד לא היתה כמוה בהיסטוריה של הכנסת ואותה אתם צריכים לברר ולא את התנהגותי אני. אני מתפלל על-כך שחברי הכנסת מוצאים לנכון לא לדון על התנהגותו של חבר הכנסת לביא ושל חברים אחרים ממפא"י, של תבורי למשל. כאשר הוא עמד לצאת מן הכנסת הוא עבר לידי עם אגרוף קמוץ. התנהגות זו צריכה לעמוד לבירור. (הי'ר ד. בר-רב-האי: מדוע לא הגשת תלונה?) אלו הן העובדות הדורשות בירור, ולא התנהגותי אני.

ודבר אחרון: התנהגותו "היוצאת מן הכלל" של כבוד ראש הממשלה. זה לא רשום בפרוטוקול. רשומים דברים רבים שאמר, אך ישנם דברים שאינם רשומים ויש חברי כנסת מסוימים ששמעו את זה. כאשר כבוד ראש הממשלה גמר את נאומו - אינני רוצה להאריך בדיבור, אלה הם רק כמה מן המלים שאמר - היה זה נאום השמחה נגדי ונגד מפלגתי, ותו לא. הוא לא ענה על שום עובדה שהבאתי; הוא לא מצא לנכון לענות על הדברים שבקשתי לדון עליהם; הוא פתח בהתקפה נגדי ונגד סיעתי וחבריה. לא היה לזה שום קשר עם העובדות שהבאתי. כאן יש לחקור ולברר אם הופעה כזו היא בגדר הישיבות של הכנסת, אם תשובתו שאינה לעניין, אלא תשובה מלאת השמצות מתאימה לנוהל של ישיבות הכנסת - אותה יש לחקור ולברר ולא את התנהגותי אני. וכאשר גמר ראש הממשלה את דבריו, הוא עבר על-ידי וקרא לי "חוליגאן שפל". חבר כנסת אחר, שהשתמש רק במלה "חוליגאן" הוצא מן הכנסת, וראש הממשלה מרשה לעצמו לומר ככל העולה על רוחו. אך אני אינני מוכן לעבור על-כך בלי בירור, ועל-כן הגשנו הצעה לוועדת הכנסת לברר את התנהגותו ואת הבטויים המעליבים של ראש הממשלה, ביטויים שהם למטה מכבוד הכנסת. וזה היה לא רק פעם אחת. זה הוא אמר פעם כאשר גמר את נאומו, ופעם שניה, כאשר יצא את הכנסת, קרא לי עוד פעם "חוליגאן".

אם אתם רוצים באמת לשמור על כבוד הכנסת, אם אתם רוצים לשמור על נוהג מסוים בכנסת, אינכם יכולים ואינכם צריכים ואינכם רשאים לעבור לסדר-היום על התנהגותו של ראש הממשלה. ואני דורש, שיחד עם הבירור הזה, יוזמן גם ראש הממשלה לוועדת הכנסת והדבר יתברר בוועדת הכנסת. האשמות נגדי והאשמות נגד ראש הממשלה. והאשמות נגדו אינן פחות חמורות מהאשמות נגדי, ואפילו עוד יותר חמורות, כי ראש הממשלה חייב לשמש דוגמה ואם הוא מרשה לעצמו להשתמש במלים כאלה, אינני יודע איזה גבול יש לכל חבר כנסת אחר.

אני דורש את כל האשמות האלה. אין להם שום יסוד.

אני תובע שהוועדה תזמין את יושב-ראש הכנסת ואת ראש הממשלה לבירור בוועדה זו על מנת שהדברים האלה יתבררו עד הסוף.

ולבסוף ברצוני לציין, כי לאור העובדות האלה שקבעתי,

לאור העובדות המוכיחות שאין שום יסוד לתלונת יושב-ראש הכנסת, שאין שום יסוד לבירור נגדי, אני מציע בצער שצורת הדיונים שהתנהלו כאן וצורת הריצה הזאת והשרירות הזאת שכמה מחברי הכנסת רצו לסיים את הבירור בלי להביא בפני את האשמות, בלי לתת לי אפשרות לשמוע מה הן האשמות המובאות נגדי - אני חושב שכל העובדות האלה מעידות על דבר אחד: שהבירור הזה נגדי, והתביעות האלה להעניש אותי, אם הן מטעם יושב-ראש הכנסת ואם הן מטעם חברי סיעת מפא"י, יש להם רק יסוד אחד, שאין לו שום שייכות לעובדות, שאין לו שייכות לרצון לשמור על כבוד הכנסת, אלא יש לו כוונה אחת ויחידה - לפגוע במפלגה הקומוניסטית בכנסת, לפגוע בי ובכל חברי. בפעם זו להעניש אותם ופעם אחרת, גם כן על בסיס דברים שאין להם שחר להביא אותם לבירורים דומים כאלה, על מנת שיוכלו לנקוט בצעדים הרבה יותר חמורים שאינם לכבוד הכנסת. לצעדים אלה אין שום שייכות לשמירה

ת. טובי:

על כבוד המוסד הזה, אלא הם רק מעידים על רצון להראות לאלה המעוניינים לפגוע בנו, בקומוניסטים, לאלה אשר דורשים לנקוט בצעדים חמורים נגד המפלגה הקומוניסטית, אם זה מחוץ לכנסת ואם זה מתוך הכנסת, ואלה הם: הצירות האמריקאית בארץ, ה"סטייט דיפארטמנט" בושינגטון, הנותנים הוראות לממשלה, שהיא תנקוט בצעדים חמורים אלה נגד המפלגה הקומוניסטית ונגד ציריה. אנחנו רואים בצעד זה צעד חמור מאד נגד זכויות חבר הכנסת, נגד הזכויות האלמנטאיות של כל חבר כנסת, נגד המוסד הזה. אם נלך בדרך זו, עוד תגיעו לאותה מסקנה שהגיעו אליה באחצות אחרות, - היסול המוסד הנבחר הזה. קודם מתחילים בקומוניסטים; מתחילים בזריקתם לזמן קצר, אחר-כך לזמן ארוך יותר, אחר-כך אולי להוצאתם לגמרי מן הבין הזה, ואז מתערערים יסודות הבית הנבחר הזה, ואז אתם צועדים את הצעד המסוכן ביותר לקראת היסול החיים הפרלמנטאריים במדינה, לחיסול הדמוקרטיה שאנו מעוניינים לשמור עליה ומעוניינים שהיא תהיה עוד יותר תקינה משהיא עכשו. זאת היא פגיעה חמורה בדמוקרטיה של היום. כיום זה נוגע אלי - ואני מפנה את דברי אלה לכל הסיעות בכנסת - פעם משלימים את הקומוניסטים, ובפעם אחרת משלימים וחקים אחרים של הבית.

אני, על-כך דוחה את כל האשמות האלה ומציע ומבקש מאת הוועדה לערוך בירור נגד ראש הממשלה ונגד כבוד יושב-ראש הכנסת, ולהגיע למסקנה שהתנהגותו המוזרה של ראש הממשלה היתה מתחת לכבוד הבית.

ה'לג'ה/ט. בר-רב-האי: אנו נגשים להצבעות ואבקש את מציעי ההצעות לנסח אותן.

חבר הכנסת איכילוב הציע לדחות את ההצבעה ליום שלישי הבא בשעה 8.30 - אני מעמיד את הצעתו להצבעה.

ה צ ב ע ה

ברוב קולות נדחתה הצעת ע. איכילוב

ע. איכילוב: אם חברים אחרים יציעו הצעה לקיים ישיבה מיוחדת של ועדת הכנסת בהשתתפות יושב-ראש הכנסת והמגנים, על מנת לברר באופן יסודי את שאלת ההתנהגות של חברי הכנסת בכנסת, כדי שכל אחד מאתנו יעביר לסיעתו את המשאלה המיוחדת בנוגע לסדרי הבית - אנו נתמוך בהצעה כזו.

הצעתנו מורכבת משני סעיפי-משנה; היא מוגשת בצורה אחידה ואנו מבקשים שההצבעה בה תהיה אחידה:

א. ועדת הכנסת רואה את התנהגותו של חבר הכנסת תופיק טובי בישיבת הכנסת ביום 2.7.52 כהתנהגות בלתי-רצויה ופוגעת בסדרים, במשמעת ובכבוד הבית והמדינה.

ועדת הכנסת רואה לנכון לגנות התנהגות. והפרת סדרים זו של חבר הכנסת ת. טובי.

ב. ועדת הכנסת רואה בהתנהגותם של חברי הכנסת, בין מסיעות הקואליציה, בין השרים ולרבות ראש הממשלה, התפרצויות מעליבות הן בישיבה זו והן בישיבות אחרות, וקאה באלה גורמים מעוררים את התמררותם הצודקת של חברי הכנסת.

ועדת הכנסת מחליטה לפנות ליושב-ראש הכנסת ולבקשו להפגש עם ראשי הסיעות, עם הממשלה ועם ראש הממשלה, מר דוד בן-גוריון, ולהביא לידיעתם את עמדתה השלילית של ועדת הכנסת, בשאלת הופעת דלעיל בכנסת בצורה דלעיל.

באם ההצעה תיפול, אנו נמנע מהצבעה בשאלת נזיפה ועונש, אם כי אנו חדורי הכרה בצורך של נזיפה ועונש במקרה זה. אך מתוך התמררות ומחשבה שאין בחוסר הנכונות של חברי סיעות הקואליציה בוועדת הכנסת לדון בבעיות הנ"ל בצורה שלמה, ורצונם לדון רק בצורה חלקית הנראית להם במקרה זה או אחר.

היו"ר ז. בר-רב-האי:

נעמיד תהילה את הצעתו של חבר הכנסת בר-יהודה, לעבור לסדר היום.

ה צ ב ע ה

בעד הצעת י. בר-יהודה - 4
נגד - 11

ההצעה נדחתה

ח. רובין: לאחר שהצעת י. בר-יהודה נדחתה, אנו מצעים את ההצעה הבאה:

1. ועדת הכנסת מציינת, כי יו"ר הכנסת לא נהג כשורה בשללו את רשות הדיבור מחבר הכנסת ת. טובי בישיבת הכנסת מיום 2.7.52:

- א. מבלי לקרוא אותו שלוש פעמים לסדר כדרוש על-פי התקנון; וכן
- ב. בפעלו כך רק לאחר התערבותו של ראש הממשלה.

2. ועדת הכנסת מציינת, כי ראש הממשלה השתמש בישיבת הכנסת מיום 2.7.52 בביטויים מעליבים, מבלי שיו"ר הכנסת יעיר לו על-כך.

3. ועדת הכנסת מציינת, כי חבר הכנסת ת. טובי היה חייב - בישיבת הכנסת הנ"ל - לרדת מעל הבמה, כשנדרש לכך על-ידי היושב-ראש, ולא נהג כשורה, שלא עשה כן.

מ. רילנר: הצעתי היא:

1. ועדת הכנסת קובעת, כי התנהגותו של חבר הכנסת ת. טובי בכנסת ביום 2.7.52 הייתה בהתאם לתקנון הכנסת;

2. ועדת הכנסת קובעת, כי היושב-ראש נהג נגד התקנון בישיבת הכנסת ביום 2.7.52 ופעל תחת לחץ ראש הממשלה.

3. ועדת הכנסת מגנה את התנהגותו של ראש הממשלה בישיבת הכנסת ביום 2.7.52 ורואה בהתנהגותו זו פרי של לחץ הצירות האמריקאית וה"סטיוט דיפארטמנט", לפגוע בנציגות הנבחרת על-ידי העם, של הסיעה הקומוניסטית בכנסת, כהתחלה לדיכוי כל כוחות השלום בישראל, המתנגדים להכנות מלחמה.

ב. אזניה: אני מציע: ועדת הכנסת מגנה את התנהגותו של חבר הכנסת תופיק טובי בישיבת הכנסת ביום 2.7.52 ומחליטה להוציאו משתי ישיבות הכנסת.

ה צ ב ע ו ת

א. בעד הצעת ע. איכילוב - 3
נגד - 11
נמנעו - 2

הצעת ע. איכילוב נדחתה.

ב. בעד הצעת ח. רובין - 3
נגד - 11
נמנעו - 4

הצעת ח. רובין נדחתה.

ה צ ב ע ו ת (המשך)

12 -	בעד הצעת ב. זונייה
5 -	נ ג ד
3 -	נמנעו

הצעת ב. זונייה נתקבלה.

י. בר-יהודה: ברור שהחלטה על הוצאת חזר מובאת למליאת הכנסת.

היו"ר ד. בר-רב-האי: ברור שהחבר רשאי לערער בפני מליאת הכנסת; הוא יקבל רשות הדיבור ויושב-ראש ועדת הכנסת יקבל רשות הדיבור והכנסת תחליט.

אני מעמיד להצבעה את הצעת מ. וילנר ואת ההצעות לדחות את התלונות נגד ראש הממשלה ונגד יושב-ראש הכנסת.

ה צ ב ע ו ת

1 -	בעד הצעת מ. וילנר
13 -	נ ג ד
2 -	נמנעו

הצעת מ. וילנר נדחתה.

בעד ההצעה לדחות את התלונה נגד ראש הממשלה	
12 -	נ ג ד
4 -	נמנעו
3 -	

ההצעה נתקבלה.

בעד ההצעה לדחות את התלונה נגד יושב ראש הכנסת	
13 -	נ ג ד
4 -	נמנעו
3 -	

ההצעה נתקבלה.

י. בר-יהודה: אנו מבקשים להביא את הצעתנו שנדחתה, כהסתייגות למליאה. אין אנו רשאים לחבוע זאת, אך אנו מבקשים לאפשר לנו דבר זה, על מנת למנוע את הבאתו לכנסת בתור הצעה לסדר-היום, עם הכל הדברים הבלתי-נעימים הכרוכים בכך, מכיון שיש לזה קשר עם התנהגותו של יו"ר הכנסת.

ה צ ב ע ו ת

ברוב קולות נדחתה הצעת י. בר-יהודה לאפשר לו להסתייג במליאת הכנסת.

מ. וילנר: צריך להיות ברור שפסק-הדין, שביצעו של פסק-הדין נדחה עד לאחר שמיעת הערעור בפני מליאת הכנסת.

היו"ר ד. בר-רב-האי: כן.

י. שפירא: בתנאי שהבר הכנסת טובי יודיע שהיא מערער. ת. טובי: אני מודיע שאני מערער על החלטה ועדת הכנסת ואני מבקש מכם לקבוע את הזמן.

הצבעה בעניין ת. טובי

יושב-ראש הכנסת הוא הקובע את הזמן לערעור

היו"ר ד. בר-רב-האי:

ה ו ח ל ט

א. ועדת הכנסת מגנה את התנהגותו של חבר הכנסת ת. טובי בישיבת הכנסת ביום 2 ליולי 1952, ומחליטה להוציאו משתי ישיבות הכנסת.

ב. לדחות את תלונת סיעת מק"י נגד יושב-ראש הכנסת.

ג. לדחות את תלונת סיעת מק"י נגד ראש הממשלה.

אני דורשת שתנתן לי עתה רשות הדיבור.
בהוט הישיבה תנתן לך רשות הדיבור.

רזיאל-נפור:

היו"ר ד. בר-רב-האי:

2. הכרת הדחיפות בהצעה לסדר-היום של חברי הכנסת י. בר-יהודה,
ג. יערי זה. טובי:

היו"ר ד. בר-רב-האי: יושב-ראש הכנסת דחה את הדחיפות שבהצעה

לסדר-היום של חברי הכנסת בר-יהודה, יערי וטובי בענין "עזמת תושבי ישראל להסכם שלום בין 5 המעצמות ונגד זיון גרמניה, והחייאתו של הצבא הנאצי". חברי הכנסת בר-יהודה, יערי וטובי מערערים על החלטה זו ועלינו להחליט אם אנו מאשרים אותה, או מכירים בדחיפותה של הצעה לסדר-היום זו.

שם ההצעה בעצמו מוכיח על דחיפות העניין:
הסכם שלום והחייאת הצבא הנאצי, שני דברים

י. בר-יהודה:

הנוגעים לנו מאד.

שניה, אני יכול לקבוע שזו הפלם הראשונה מאז קיים המוסד הזה שדוחים בקשה לקבלת משלחת שאינה מלווה איומים, פגיעות או הפגנות. עד עתה סרבה הנשיאות לקבל משלחת אם היא היתה מלווה בדברים כגון אלה, אך כאן לא היה שום דבר כזה. אתם רשאים להחליט אחרת ואתם יכולים לעשות זאת, כי אתם הרוב בבית. אך אם לא תכירו בדחיפות ההצעה, תוספו על-ידי כך קו נוסף ליתר מעשיכם שהחלטתם עליהם ברוב שיש לכם.

ז. שפר: לפי הנוהג הקיים אין הנשיאות נכנסת לעצם

העניין, היא רק קובעת אם הוא דחוף או אינו דחוף ואם ההצעה הזו נראית לה כהצעה הדוחה כל דבר אחר, היא דוחה כל הצעות אחרות ומובאה לכנסת לפני כל ההצעות האחרות. קנה המורה שלפניו קובעת הנשיאות את דחיפות העניין הוא, אם דיון דחוף על הצעה מסוימת עלול לשנות לאלתר או לתקן לאלתר דבר הדורש תיקון לאלתר. במקרה זה, דעתה של הנשיאות היא, מבלי לקבוע יחס לעצם העניין, שדבר השלום בעולם ופגישת ל המעצמות, כפי שהוא נוסח כאן, אינו עומד אך ורק על דיון דחוף והחלטת הכנסת. והעניין עצמו, אם הכנסת תחליט שהיא מעמידה אותה על סדר-יומה, לא ייפגע ולא יידחה ולא ידנוק גם כאשר לא ידחה כל דיון אחר בכנסת ולא תנתן לו עדיפות ודחיפות.

הכרת דחיימות ההצעה לטדר
היום של בר-יהודה, יערי וטובי

ה צ ב ע ה

בעד הכרת הדחיימות - מיעוט
נ ג ד - ר ו ב

ה ר ת ל ש

לאחר פת החלטת היושב-ראש והסגנים שאין
להצטרף לדחיימות ההצעה לטדר-היום של חברי
הכנסת י. בר-יהודה, מ. יערי ות. טובי
בעניין "עצומת תושבי ישראל להסכם שלום
בין ש המעצמות ונגד זיון גרמניה,
והחייאתו של הצבא הנאצי".

היו"ר ד. בר-רב-האני:

עכשו תנתן רשות הדיבור להודעה אישית לחברת
הכנסת רזיאל-נאור.

(חברת הכנסת רזיאל נאור לא נמצאה בחקר
הישיבה, ועל-כן לא מטרה את הודעתה).

הישיבה ננעלה בשעה 13.30